

Forord

Danmark og resten af verden er i undtagelsestilstand. Billedet af mig der lige nu indleder min beretning for en tom sal, illustrerer det vist meget godt.

Corona-epidemien har vendt op og ned på den måde, vi kan og bør være sammen på og det har stillet store krav til en organisation som vores.

Vi har skulle turde at gå nye veje, improvisere, og omstille os til at agere i en tid, hvor intet er som det plejer.

Den øvelse har nu varet siden begyndelsen af marts måned, og det ser ikke ud til, at den slutter foreløbigt.

Midt i alt det her har vi i landsrådet, regionerne, daglig ledelse og forsøgt at holde skruen i vandet og koncentrere os om, hvordan vi fortsat bedst muligt varetager vores medlemmers interesser.

Det synes jeg, vi er lykket med.

Det bekræfter mig egentlig bare i den antagelse jeg havde, da jeg for ca. et år siden blev valgt som formand –

I Ungdomsringen står man sammen, også i krisetider!

Og det kan vi ikke mindst takke alle jer der sidder ude bag skærmene for.

I år har jeg valgt at dele formandens beretning op i to dele. En skriftlig og en mundtlig.

I den skriftlige har jeg koncentreret mig om det år der er gået. Den mundtlige har jeg bygget op om et tema, der i løbet af året særligt har haft min opmærksomhed.

I kan stille spørgsmål til begge beretninger.

Formandens beretning 2020, mundtlig

Her er dit liv ung, lev det så!

”Jeg har nu ikke haft nogle venner i 2,5 år, og det piner mig virkelig hårdt. Jeg har ingen jeg kan snakke med mine problemer om, og i skolen er jeg pissenervøs, når jeg skal fremlægge, og kan endda knække. (Græde). Så det er virkelig svært for mig, og da jeg også har det dårligt med min krop, pjækker jeg til tider også fra idræt”
- Dreng, 15 år

Langt størstedelen af danske børn og unge er en del af et fællesskab. De har venner der bekymrer sig om dem.

Men der er også børn og unge, der står udenfor.

Børn og unge, der står udenfor fællesskabet og på den ene eller anden måde føler sig ensomme og afkoblede fra resten af samfundet.

Ensomheden bliver for dem som en dårlig ven, de ikke kan slippe af med, og er ofte en af hovedårsagerne til, at børn og unge mistrives.

Som barn og ung, har vi særligt behov for at trives. Det er i de unge år, vi lægger grundstenene til resten af vores liv, og finder svar på nogle af livets mest centrale spørgsmål – Hvem er jeg – og hvad skal jeg med *mit* liv?

I et stadigt mere individualiseret samfund har en stadigt stigende gruppe børn og unge svært ved at finde svar på de spørgsmål.

Konsekvenserne kan være store, og kan følge den enkelte langt ind i voksenlivet.

Citatet, jeg indledte med, er fra Børns vilkår og trygfondens nye rapport om ensomhed blandt børn og unge.

Sådan nogle udsagn rammer mig hårdt. Det er, undskyld sproget, vores forbandede pligt som samfund at sikre, at alle unge er en del af et fællesskab. Og her mener jeg ikke, at skolefællesskabet er fyldestgørende.

Men rapporten står desværre ikke alene.

Flere undersøgelser peger på, at et stigende antal unge mistrives bl.a. som følge af lav livstilfredshed, stress og ensomhed.

Det ved jeg, at I som fritidspersonale tager alvorligt. I strækker jer ofte langt for at hjælpe unge i udsatte positioner, og det er ikke ualmindeligt at personalet i en klub eller ungdomsskole ofte yder en ekstra indsats udover den almindelige arbejdstid. Det har vi blandt andet set i de indstillinger til Aksel Horsens Mindelegat, som vi skal uddele her lidt senere.

Men som samfund er vi også nødt til at tage det mere alvorligt.

At det går den gale vej med trivsel i et land som vores, hører ingen steder hjemme, og vi er nødt til at kigge efter nogle løsninger i en fart, der kan være med til at vende udviklingen.

Generation præstation, *12-talspiger*, og *præstationspres* er begreber vi ofte bruger, når vi skal forøge at argumentere for, at ændringer i skolen må være vejen frem.

Men måske skal løsningen ikke kun findes i skolen? Måske nytter det slet ikke noget at lave en ny karakterskala, eller en helt karakterfri skole? Måske er det slet ikke uddannelsespolitik vi skal tale, men fritidspolitik?

Forskning viser, at deltagelse i organiserede fritidsaktiviteter styrker børn og unges mentale trivsel, deres skolegang og er med til at gøre dem mere modstandsdygtige over for nederlag.

Jeg er selv barn af det danske foreningsliv, og har tilbragt en stor del af min ungdom i en håndboldhal. Både som aktiv spiller og som frivillig.

Og tro det eller ej, jeg var faktisk ret ferm med en håndbold engang ;)

Jeg kan tydeligt huske, hvordan en skidt karakter i fredagens matematikaflevering sagtens kunne sendes til tælling med et par skarpe driblinger og mål på stribe håndboldhallen i weekenden.

Det er egentlig ikke raketvidenskab. Hvis man som ung bygger hele sin identitet op omkring ens uddannelse, skal der ikke meget mere end en enkelt dårlig karakter til at slå en ud.

Det ved I godt ude i regionerne. Derfor har I under corona fortsat med at have fokus på arrangementer og aktiviteter, for og med børn og unge, der er medvirkende til at de unge kan prøve kræfter med at skabe dem selv udenfor skolen.

I Region hovedstaden er man f.eks. i år begyndt at kigge på mulighederne for at lave et opsøgende arbejde i Københavns fitnesscentre, så de unge har nemmere ved at skabe deres egen identitet ud fra de sunde fællesskaber og nemmere ved at vælge de usunde fra.

Og I efterårsferien valgte Per Larsen og resten af crewet fra UngNorddjurs at gennemføre Musikstarter på trods af at have alle odds imod sig.

Jeg sikker på, at det har været lidt nemmere for de unge deltagere at tage deres AirPods i ørene og starte på lektierne mandagen efter,

En ihærdig arbejdsgruppe og nogle handlekraftige medlemsklubber har også sikret, at de unge musikere alligevel får muligheden for at stå på en scene til Ungdomsringens Musikfestival i år,

Jeg fornærmer vist ikke nogen ved at sige, at det lige præcis i det her tilfælde rent faktisk var muligt at lære en gammel hund nye tricks. ;) Og det gør bestemt ikke bedriften mindre beundringsværdig!

Jeg er sikker på, at mange af jer ude bagved skærmene kan komme med lignende eksempler.

Det er jo også en af grundene til, at vi vægter aktiviteterne så højt, som vi gør i vores forening.

Vi spiller ikke 'bare' musik eller Fortnite med de unge. Vi skubber til de unges sociale udvikling, så de bliver hele samfundsbevidste mennesker, og giver dem udfoldelsesmuligheder, de ville have svært ved at finde andre steder.

Lige nu er vi f.eks. ved at lukke en ny motorsportsaftale med nogle af de førende aktører på området. Aftalen vil gøre det muligt for ALLE unge, uanset økonomisk formåen, at deltage og snuse til en sport, der ellers traditionelt har været for de få.

Nedbrydning af den slags barrierer, er jeg særlig stolt af.

Nu er det ikke, fordi jeg skal stå her og bagatellisere, de problemer unge kæmper med i dag, eller påstå at alt kan klares med en ”nelle” på modstanderen eller en guitarsolo på scenen i klubben.

Min pointe er, at landets beslutningstagere i langt højere grad skal inddrage fritidslivet, når vi skal udarbejde nye forebyggende indsatser, der skal forsøge at dæmme op for nutidens ungdomsproblemer.

Og ja!, klubområdet har været nedprioriteret i en årrække. Flere har oplevet, hvordan vi ofte står i bagerste række, når der fordeles midler ved lokale budgetforhandlinger.

Til gengæld står vi forrest, når der skal spares.

Men vi må også dreje pilen mod os selv. Har vi været gode nok til at fortælle om, hvad vores område kan? Hvilke problemer vi kan være med til at løse?

Vi kan i hvert fald godt blive bedre.

Derfor ligger det mig også meget på sinde at vi i året der kommer, har fokus på at sætte de unges fritid mere på det politiske landkort.

Vi skal sidde med rundt om bordet, når beslutningerne træffes. Både på det lokal- og landspolitiske plan.

Derfor, forsøger vi i UR at ruste os til opgaven og har bl.a. ansat en fuldtids kommunikation- og ledelseskonsulent, samt en sekretariatschef med stor erfaring i politisk interessevaretagelse.

I år har vi bl.a. skruet op for vores synlighed i relevante ministerier, og sidder lige nu med i nogle af Børne- og undervisningsministeriets følgegrupper de har nedsat i forbindelse med håndteringen af coronakrisen.

Vi er derfor også ekstra glade for at klubberne og ungdomsskolerne var en del af den første genåbningsfase, og at vi var også en del af løsningen, da smittetrykket i sensommeren igen begyndte at stige og man besluttede at stramme grebet om landet.

De skal være med varetage flere af de opgaver, der nu naturligt bliver flere af.

Men vi må også sande at den politiske opgave til tider er svær. Vi har ikke det samme store akademiske grundlag at læne vores gode argumenter opad, som mange andre interesseorganisationer har.

Det er også noget at de I lægger vægt på, når vi snakker sammen -

Der er brug for mere viden og forskning på vores område. Mere dokumentation og evidens vi kan plante vores argumenter solidt i.

Derfor glæder det mig meget, at vores udviklingskonsulent, Christoffer Schultz, i løbet af 2021 skal til at forberede en PHD inden for det fritids- og ungdomspædagogiske felt.

Og så kan jeg da også lige nævne, at Emilie, vores kommunikationspraktikant, har valgt at skrive sit speciale hos os.

Det hilser vi velkomment, og synes at det passer godt til et af vores mål om at være en lærende organisation.

Vi glæder os også særligt til at høste frugterne af det mangeårige samarbejde imellem os og BUPL – Fremtidens Klubtilbud.

Det projekt italesætter lige præcis den kvalitet, der eksisterer i klubberne og understøtter deres vigtige betydning for unges dannelse, udvikling, trivsel og læring.

Men vi kan ikke være eksperter på det hele. Vi har brug for at indgå gode og solide partnerskaber, der kan bidrage med noget at den viden vi ikke selv ligger inde med.

Derfor har vi i år bl.a. indgået et samarbejde med Røde-kors om at udbyde et modulforløb til fritidspersonale, der er tæt inde på livet af unge med flygtningebaggrund.

Det samarbejde forventer vi os meget af. Ikke mindst fordi vi ved, at særligt den gruppe af børn og unge får så meget ud af at komme i klubberne og ungdomsskolerne.

Det er også den gruppe hvis tilknytning, vi har været ekstra opmærksomme på efter nedlukningen i marts. For dem har 2020 været særligt svært.

2020

2020 har i det hele taget været et svært år. Et år vi nok mest vil huske for det dårlige. Men det har også været et år, hvor fritidslivet er rykket tættere sammen.

I vores klubber og ungdomsskoler vil vi gerne hjælpe de unge med at besvare de spørgsmål, de søger svar på.

Vi vil gerne give dem vigtige, sjove, interessante og motiverende muligheder for at klare sig godt i livet.

Det har bestemt ikke været lettere i 2020.

Hver dag guider I børn og unge igennem den nuværende krise. I sørger for, at de holder afstand, at de spritter hænder, og at de bliver hjemme, hvis de er syge.

Det kan for mange føles trivielt, som ren ”pasning” og til tider helt uoverskueligt.

Men husk på, at i denne særlige tid er I også med til at give børn og unge håb. Hvad I siger og gør, betyder ikke bare noget for de unges liv nu, men vil for mange være en følgesvend i lang tid fremover.

Det er nemlig ikke nok, at vi fortæller de unge om, hvad et fællesskab er. Et fællesskab er et håndværk, der skal læres fra bunden og holdes ved lige.

Vi kan heller ikke fremtvinge fællesskaber, eller tvinge de unge til at være i dem, men vi kan skabe de bedste betingelser for, at de kan formes og vokse sig større.

Den læring må vi ikke sætte på hold på grund af Corona. Som den norske sundhedsminister så smukt sagde i foråret – ”Næste sommer findes ikke, når du er ung”.

Derfor er det vigtigt, at vi som område og ungdomsring fortsætter med at rykke tættere sammen og italesætter vigtigheden af, hvorfor vi er sat i verden.

Vi skal være repræsentanter for den danske ungdom. Vi skal sørge for, at vores område har de bedste muligheder for at uddanne næste generation. Dem, der skal løse morgendagens udfordringer og problemer.

I mit første år som formand har det været en overvældende oplevelse at møde så mange engagerede mennesker, der brænder for en fælles sag.

Tak fordi I har givet mig den mulighed.

Jeg ser frem til endnu et år som formand i spidsen for en organisation, der arbejder for et stærkere og mere synligt fritidsområde.

Der er meget at kæmpe for.

Jeg håber, at I vil være med til at se fremad sammen med mig. Fremad mod et år hvor vi har gode kort på hånden i forhold til at gøre en endnu større forskel for danske børn og unge.

Klubberne og ungdomsklubberne ligger inde med nogle af de svar, som landets kommuner og regering søger lige nu.

Så skal vi bare sikre, at de alle sammen ved, hvem vi er ;)

Den opgave glæder jeg mig til at løfte sammen med jer.

Jeg vil i hvert fald gøre alt, hvad der står i min magt for, at vi lykkes med det.

Her er dit liv ung, lev det så!

Tak!

Bjørn Brandenborg

